

Протокол

№

гр. София, 18.02.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав, в публично заседание на 18.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **10712** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 11.20 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М. И. Х., редовно призована, се явява лично и с адв.Р., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИЪТ министър-председателят на Република България, редовно призован, се представлява от държавен експерт М. М. и правен съветник Д., с пълномощни по делото.

СГП, редовно призована, не се представлява.

Страните(поотделно) – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, счита че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА от молба от 06.12.2024 година.

ДОКЛАДВА молба от адв.Р. от 11.12.2024 година.

ДОКЛАДВА молба от 15.01.2025 година.

ДОКЛАДВА писмо от 20.01.2025 година.

ДОКЛАДВА писмо от 21.01.2025 година.

ДОКЛАДВА писмо от Министерство на правосъдието от 21.01.2025 година, с приложени писмени доказателства.

ДОКЛАДВА молба от Н. Ш. – П., с която уведомява, че се налага да закъснее за съдебното заседание и моли да бъде изчакана.

АДВ. Р. – Запознати сме с постъпилите доказателства. Да се приемат доказателствата. Свидетелката Е. П. е пред съдебната зала.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. - След като се запознахме с докладваните доказателства, заявяваме, че не ги оспорваме. Изразили сме становище, че са неотнормими. Да се приемат доказателствата, не ги оспорваме. Нашите свидетели също са тук.

В залата се въведоха свидетелите.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към СНЕМАНЕ самоличността на явилите се свидетели по представена от тях лична карта:

Г. Х. С., [ЕГН], неосъждан, без родство и дела със страните.

Е. П. Н., [ЕГН], неосъждана, без родство със страните.

Свидетелката Н. - Водя дела.

Е. А. И., [ЕГН], неосъждана, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетелите за наказателната отговорност, съгласно чл.290, ал.1 от НК, същите обещаха да дадат верни показания и да говорят истината. СЪДЪТ ВЪРНА личните карти на свидетелите.

РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛКАТА Е. П. Н.:

Била съм служител на Министерски съвет. Бях държавен експерт в този отдел, който беше ръководен от М. Х.. На длъжност държавен експерт.

АДВ. Р. – Колко време сте работили с г-жа Х., каква беше атмосферата за работа в отдела? Ако може малко повече да ни разкажете г-жо П..

СВИДЕТЕЛКАТА - Аз спечелих конкурс. Беше обявен конкурс за тази позиция. Спечелих този конкурс през месец март. Заповедта ми за назначаване е от 25.03.2024 година, като реално влезе в сила, доколкото си спомням, на 28.03. Тоест, не от същия ден съм на работа. Мисля, че от 28-ми започнах работа. Няколко дни бях там на работа.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Колко служители бяхте?

СВИДЕТЕЛКАТА - Когато аз отидох там, бяхме 5 служителя в този отдел, без ръководителя. След мен дойде още една служителка.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Каква беше атмосферата там и какви бяха колегиалните отношения?

СВИДЕТЕЛКАТА - Още от самото начало когато аз отидох там, се разбра, че този отдел не иска да бъде отдел. Тоест служители в този отдел не желаят да работят заедно в една административна единица, да го наречем.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – От тях ли зависи?

СВИДЕТЕЛКАТА – Разбира се, че не, но просто те приемаха М. Х. като чуждо тяло и през цялото време я бойкотираха, защото тя не беше от този отдел. Доколкото разбрах, тя е дошла от друга дирекция от администрацията на министерски съвет и подчинените я бойкотираха.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Защо я бойкотираха, нещо лично ли имаха или просто не я харесваха?

СВИДЕТЕЛКАТА – Моето лично впечатление, (това разбира се е лично мнение) че те

биха бойкотирали всеки, който дойде отвън, защото те по начало бяха против трите секретариата, секретариатите на тези консултативни съвети към Министерски съвет да се съберат в един общ отдел. Там имаше различни идеи. Някои искаха да бъде дирекция с три отделни отдела, друга идея беше да си останат отделни секретариати. Просто това сливане в една обща административна структура, единица не беше прието добре от тези хора и те бяха против и по всякакъв начин изразяваха своето недоволство и несъгласие с този факт. Аз споменах, те бойкотираха М.. Оспорваха нейните задачи, които тя поставяше.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Какво значи, бойкотираха?

СВИДЕТЕЛКАТА – Имахме редовни оперативки, които доколкото разбрах са въведени точно от М., а преди това не е имало такива. На тези оперативки М. поставяше съответно задачи на всеки един от нас и те или бяха оспорвани на момента или просто не бях изпълнявани. Неща, които можеха да се вършат за ден, два, бяха протакани със седмици, дори с месеци.

Мога да посоча дори конкретен случай. Например на 17.05. имаше заседание на Съвета за развитие на гражданското общество и подготовката за този съвет беше една от важните ни задачи. В тази подготовка най-активно участваха стажантите, които бяха в този отдел към този момент. Имахме две стажантки, които подготвяха всъщност най-важните материали за този съвет. Включиха се разбира се до известна степен и служителите в отдела, но просто се виждаше, че се бавят нещата и се вършат насила. На самото заседание беше решено, членовете на този съвет поскаха допълнително Министерски съвет да предоставим информация какви (как да кажа) инвестиции са направили общините от една страна и министерства от друга страна в дейности на неправителствени организации. Тази задача беше разделена на две. Едната част беше поета от една колежка, която си свърши нейната задача. Това беше колежката, която дойде след мен. Тоест имаше категорично разлика в поведението на хората, които преди са работили там преди да се създаде този отдел и в поведението на хората, които дойдоха след това. Аз бях след създаването на отдела и след мен дойде още една колежка. Тя си свърши нейната част от тази задача, но друг колега, който беше от старите служители, докато аз бях там, значи в продължение на 3 месеца почти, той не си изпълни неговата част от тази задача.

ПРАВЕН СЪВЕТНИК Д. – Кой колега точно? Кой не си е свършил работата.

СВИДЕТЕЛКАТА – Например Н. П., който имаше за задача да провери и да направи частта свързана с това министерствата, държавните институции как са финансирани, какви Н.-та. Другото, което мога да кажа по темата за атмосферата в отдела е, че всеки божи ден, не си спомням да е имало изключение, може да е имало едно две. Всеки следобед се събираха и с часове се пушеше и се пиеше кафе, като тези сбирки бяха използвани предимно за нападки срещу неприсъстващите. Тогава към онзи момент бившия вече на Министерски съвет главен секретар В. С. и М. Х..

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – А вие присъствахте ли на тези срещи?

СВИДЕТЕЛКАТА – Да, присъствах.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – Тоест вие участвахте в тях?

СВИДЕТЕЛКАТА – Аз присъствах, но не съм участвала. Присъствах, защото аз се работя стая до стая с тези хора. Така, че това което казвам е от първа ръка впечатление.

АДВ. Р. – Кой беше организатор на тези срещи?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не мога да кажа, че е имало организатор на тези срещи. Това по

мое впечатление беше отдавнашна традиция, предишна традиция, тяхна, която те си продължаваха.

АДВ. Р. – М. създаваше ли усилия и предпоставки за благоприятстване работата на отдела?

СВИДЕТЕЛКАТА – Както споменах, ние имахме редовни оперативки. Тоест, имаше структуриране или поне опити от страна на М. да структурира работата на отдела, като бяха правени редовни оперативки. Бяха разпределяни задачи. Бяха търсени резултати съответно на следваща оперативка. Всеки от нас знаеше какво трябва да свърши и в какъв срок. Друг е въпросът, че повече от тези неща не бяха свършвани в съответния срок или изобщо не бяха свършвани, както посочих примерно.

АДВ. Р. – Известно ли Ви е организираха ли се конкурси за назначаване на държавни служители в отдела?

СВИДЕТЕЛКАТА – Да. Аз се явих точно на такъв конкурс. Спечелих точно такъв конкурс и след мен както споменах няколко пъти беше назначен друг човек.

АДВ. Р. – На този етап нямам повече въпроси.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – Познавате ли Г. П.?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не. Не го познавам.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – В нито един момент Вие не сте се срещали с него?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не. Не никога.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – И вие сте уволнена и водите дело?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не. Прекратено ми е правоотношението на основание на това, че съм в срок на изпитване, без мотиви. Делото е обявено е за решаване, тук.

Страните(поотделно): Нямаме въпроси.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетелката и я освободи от съдебната зала.

РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛЯ Г. Х. С.: Бях главен експерт в отдела, в който е М. и в момента съм. Като атмосфера лично моето виждане е било, че имаше малко обтегнати отношения чисто като авторитарно как да кажа въздействие на началника на отдела. Тоест тя много не чуваше мен лично, а за останалите не мога да кажа.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Кажете някакъв факт.

СВИДЕТЕЛЯТ - Има факти. Чисто в работен план по линия на това, което аз се занимавам от 17 години по линия на домашното в насилие и аз имах едни виждания, които са за обявяване на конкурсите как да се финансират, организации. Тя имаше друго виждане. Ние имахме различни виждания. Не сме ги решавали. Аз съм изпълнявал това, което тя казва.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – Вие сте преминали от къде и кога в Министерски съвет?

СВИДЕТЕЛЯТ – От министерство на правосъдието, мисля, че от 18.12., но това реално мисля, че е от 01.2024 година. Аз също съм сравнително нов служител в този новосъздаден отдел.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – Разкажете ни за телефонния разговор между М. Х. и Е. А., на който сте станали свидетел? Как се случи този разговор и какво чухте?

СВИДЕТЕЛЯТ – Разговорът беше с Е. .

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Вие в коя стая бяхте?

СВИДЕТЕЛЯТ – На 6 етаж, в 602 стая и се чуваме с Е. по друг повод.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Вие как сте присъствал на този разговор

тогава?

СВИДЕТЕЛЯТ – Тогава се обади М. и тя ме задържа на телефона и го чух това нещо.
ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – А вие говорите по служебния телефон?

СВИДЕТЕЛЯТ – Точно така. Чух, че има желание лицето Г. П. да бъде поканен все едно е от групата, която е за правилника за изменение на закона като поканен, а това не е така. Но това съм го чул.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – Разкажете ни за Г. П., кога вие за първи път го видяхте?

СВИДЕТЕЛЯТ – Това, което си спомням е било месец март, мисля, че на първата среща дали е било с Държавна агенция за закрила на детето. Това събиране е за изграждане на Националната информационна система за домашното насилие.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – Кой ви го представи?

СВИДЕТЕЛЯТ – М. ни го представи, че това е нашият „ай ти експерт“.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – И никаква повече информация не ви е дадена за него?

СВИДЕТЕЛЯТ – А. от къде да знаем. Аз съм на два месеца и от къде да знам кой, кой е.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – Разкажете ни за този случай, в който М. Х. с писмо Ви е поставила задача да изработите вътрешните правила за работата на отдела в рамки на 3-4 часа. Защо се наложи това?

СВИДЕТЕЛЯТ – Защото имаше проверка от инспектората.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – И каква беше целта?

СВИДЕТЕЛЯТ – И целта е, че отделът нямаше правила.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – Защо нямаше отдела правила?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не мога да кажа.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – И трябваше много бързо да изготвите правилата за да ги предоставите на инспектората?

СВИДЕТЕЛЯТ – Най-вероятно да. И да ги представим като проект само. Той се утвърждава после.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – Имало ли е някакво конкретно напрежение между вас и началника на отдела?

СВИДЕТЕЛЯТ – Единственото, което си спомням, когато бях обвинен, че и аз и Е. А. все едно сме подклаждали сигнала, който идва от вълн от асоциация „А.“, че ние сме в дъното. Учудих се. В стая това беше и колега също, който ще го потвърди.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – Тоест какво се случи, тя дойде и?

СВИДЕТЕЛЯТ – Имахме работна среща и говорихме за това, но стана дума за това и това беше. Аз се учудих. Даже така реагирах малко остро, че това е недопустимо дето се казва.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – Нямам повече въпроси.

АДВ. Р. – На оперативка беше ли Ви възложено изработването на вътрешните правила на отдела?

СВИДЕТЕЛЯТ - Не мога да ви кажа. Не си спомням. Не.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Има ли сега вътрешни правила?

СВИДЕТЕЛЯТ - Все още не. Има работна група, която е за цялата администрация и все още се изготвя.

АДВ. Р. – Вие познавате ли лицето Г. П.?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не. В смисъл на тези събирания на които сме били съм го виждал,

но той не ми е нито близък или да ме е запознал някой.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – Тоест от преди това преди да бъде представен не сте го познавали?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не.

АДВ. Р. – Изпращал ли сте писмо на електронна поща на Г. П.?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не мога да кажа. Може би ако съм, е било копирано. Може би е копирано. Това не мога да кажа.

ПРАВЕН СЪВЕТНИК Д. – бихте ли ни казали каква информация са ви предоставяли конкретно от НСлС и от Държавната агенция, Националния съвет?

СВИДЕТЕЛЯТ – В НСлС имаше монитор, на който беше дадена цялата органиграма, която е за системата. От къде идва информацията, какво се внася. Показвано ни е точно как по някой член като потърсиш данни, има ли досъдебно, няма ли.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – Смятате ли, че тази информация е чувствителна по някакъв начин? Имаше ли информация?

СВИДЕТЕЛЯТ – Лично за мен е чувствителна. Това не може да го знае всеки, кой от къде идва, какво що.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – Кажете ни само за тази среща в НСлС, вашият началник Ви е казал да изпратите писмо, в което да посочите няколко служители от Министерски съвет, които ще присъстват на тази среща.

СВИДЕТЕЛЯТ – Да.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – Вие сте изпратили това писмо и сте ги посочили като какви?

СВИДЕТЕЛЯТ – Като длъжностни лица.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – Така ли Ви каза вашият началник?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не, не, не. Аз ги посочих така, защото от къде да знам, че лицето Г. П. не е в никакви взаимоотношения.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – Вие когато го изпратихте това писмо в копие сложихте вашият началник, тоест тя е видяла какво пращате до НСлС?

СВИДЕТЕЛЯТ – Да, разбира се. Това го има мисля, че по делото.

АДВ. Р. – Вие запознат ли сте с делото?

СВИДЕТЕЛЯТ – С кое дело?

АДВ. Р. – С настоящото дело?

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Знаете ли, защо се води това дело?

СВИДЕТЕЛЯТ – Да естествено. Води се за дисциплинарни уволнения.

АДВ. Р. – Ако може само да конкретизирате, запознат ли сте с това дело, не знаете ли за какво се води, а запознат ли сте като цяло, защото твърдите, че има писмени доказателства, които са представени.

СВИДЕТЕЛЯТ – Аз имах мое дело. Мое дисциплинарно производство. Аз не съм уволняван. Това е, че съм написал „длъжностни лица“, като това лице не е било длъжностно лице.

Страните(поотделно): Нямаме въпроси.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетеля и го освободи от съдебната зала.

РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛЯ Е. И. А.:

Аз съм служител на ответника. В момента съм държавен експерт в отдел "Превенция и защита от домашно насилие, сътрудничество по етническите и интеграционни въпроси и взаимодействие с гражданското общество". М. Х. ми беше началник.

Преминах през много етапи в конкретния отдел. Преди това също я познавам от предишната ми работа в дирекция „Модернизация“. Взаимоотношенията не бяха добри, поради липса на компетентност на М. Х.. Това разбира се е мое мнение.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Защо решихте, че е липса на компетентност? Какво не знаеше, какво не можеше?

СВИДЕТЕЛКАТА - Естеството на работа. Не можеше да сплотява екипа.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Какво значи, че не можеше да сплотява отдела?

СВИДЕТЕЛКАТА - Всичките служители, които бяхме в отдела 6 или 7, се криехме образно казано от това да общуваме по между си в един период, защото ни наблюдаваше.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Какво значи, „...тя ви наблюдаваше“?

СВИДЕТЕЛКАТА - Е. П., която беше доведена от главния секретар вероятно и от г-жа М. Х. от тяхна страна имаше контрол.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Да ви наблюдават?

СВИДЕТЕЛКАТА – А. да.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Освен да Ви наблюдават, нещо друго правиха ли?

СВИДЕТЕЛКАТА – Имах скандал(конкретен) с М. Х. по повод на Е. П.. Скарахме се заради това, че М. Х. ми беше възложила задача и то нееднократно с Е. П.. Аз като юрист и експертизата, която притежавам в областта, която изрецитирах, считам, че и е доказано от преписките, които до момента съм правила тогава, че мога да си върша прецизно работа, а пък резолюциите бяха постоянно с Е. П., която е журналист по професия и нямаше никакъв в опит. Резолюциите на М. Х., които даваше като задачи бяха до Е. и до мен в някои от преписките. Към Е. П., след като се появи напрежение по повод на Г. П., лицето което беше поканено в администрацията на Министерски съвет. не зная малко разхвърляно разказвам, но защото са толкова много нещата. Искам да кажа, че огромният конфликт според мен, който се появи и напрежението между мен и М. Х. се появи именно по повод на присъствието и вменяването в работата на отдела на лицето Г. П., който беше външен за администрацията на Министерския съвет.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Какво причини Г. П.?

СВИДЕТЕЛКАТА – Трябваше да се изгради Национална информационна система за превенция и защита от домашно насилие, но Г. П. беше поканен, в мое присъствие се водеше разговора между главния секретар и М. Х. преди лично да ме запознае с него, че следва да се намери подходящо лице, което да извършва по правилния начин нещата, за които вероятно само М. Х. и В. С. знаят помежду си. Това ми направи разбира се впечатление. В един момент около 19-ти или 20.03.2024 година в кабинета на главния секретар беше организирана среща от М. Х., на която въпросното лице се появи – Г. П.(аз присъствах) ние четиримата и там всъщност се постави задачата на Ж. П., така наречения Ж. П. между нас, да напише техническата спецификация на Националната информационна система. Да събере всички данни, които е необходимо от администрациите. Да провежда срещи и всичко това в противовес на нормативната уредба, която всъщност повеляваше съгласно

Правилника за прилагане на Закона за защита от домашно насилие, да има специален раздел и Закона за защита от домашно насилие да има специален раздел за това какво да съдържа и как следва да се структурира Националната информационна система. Тоест започнахме отзад-напред. Целта беше, то по-късно се и видя, да се напише обществената поръчка от въпросното лице Г. П., събирайки всички данни и след това е ясно какво може да се случи при конкурсната процедура.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Защо е ясно?

СВИДЕТЕЛКАТА – Ясно е, защото няма да има друга фирма или друго лице, което да кандидатства и да разполага с въпросните данни, които Г. П. събра. Той наистина ги събра.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – По чия инициатива и от кого беше взето решение за изготвянето на това техническо задание за изработване на системата?

СВИДЕТЕЛКАТА – Преди малко обясних. Инициативата е на главния секретар В. С. и М. Х., която всъщност беше един изпълнител на голяма част от решенията на главния секретар и разбира се собствени решения, като ни налагаше един авторитарен стил в дирекцията. Постоянно беше на телефона.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Нали тя все пак е началник? Какво значи авторитарен стил, нали е била пряк ръководител?

СВИДЕТЕЛКАТА – А. да. Обаче, вижте много началници съм имала и те много пъти са се допитвали до своите експерти, но тук нямаше допитване или ако има обратно мнение, тоест мнение, което е в противовес на целите, които си е поставила, не се възприемаше. Налагаше й се постоянно на оперативки телефонът да й бъде в ръка. Докладваше се на главния секретар. Или директно се казваше: „...Сега ще видите Вие Ванчето какво ще каже.“ Ванчето е главния секретар.“ Близостта непрекъснато се демонстрираше и естествено ние трябваше да се страхуваме от това.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – И вие се страхувахте?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не. И понеже лично аз отказвах да подписвам част от становища и докладни, които трябваше да изготвям за да може лицето Г. П., така да се каже да прикривам цялото това нещо. Трябваше също да му се подпише договор. Да се изработи договор за наемането. След като беше поканен и дълго време пребиваваше в Министерски съвет и до края на неговото пребиваване до юни месец, всъщност остана без такъв договор, трябваше да изготвя мотивирано предложение. Трябваше да се намерят други офери. Затова беше и агресията.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – Как и от кого беше представян Г. П. на всички срещи?

СВИДЕТЕЛКАТА - От М. Х.. На срещите се участваше от всички администрации. Аз присъствах, Г. С., М. Х.. Тя организираше срещите и тя го представяше като нашия „ай ти специалист“ и лицето, което ще изготви техническата спецификация. Съответно тук отново ще си позволя, трябва да го кажа. Бях заместник-ръководител на работната група за изработване на правилника на закона и тук без да има функционална компетентност за това, независимо че аз съм от този отдел, имаше нарочна заповед на министър-председателя и аз бях неин заместник-ръководител. Имаше и

ръководител съдия Г. Н. тогава зам.-министър. Тя присъстваше на всички заседания и се опитваше, даже контролираше процесите как да текат, какво да се разписва.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Все някой трябва да ги контролира тези неща.

СВИДЕТЕЛКАТА – А. да, но това е ролята на председателя.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – На М. ли беше задачата или на някой друг?

СВИДЕТЕЛКАТА – В заповедта тя дори не фигурираше като член на заповедта. Тя не е била член. Председател е зам.-министъра и аз съм зам.-председател. Та не е имала абсолютно никаква роля.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Въпреки всичко тя се е опитвала да контролира процесите ли?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не се опитваше, а тя контролираше. Контролираше процесите и то с резултати. Присъстваше на заседанията и наложи Г. П. като наш „ай ти“ в срещите с администрациите, както в срещите на работната група. Има и записи от тези работни групи.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – А защо не трябва Г. П. да участва?

СВИДЕТЕЛКАТА – Защото не фигурира в заповедта и защото целта на присъствието на Г. П. в работната група специално, беше представен като човекът, който ще изработи раздела на правилника. Ние не се искали такова помощ.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Имахте ли нужда?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не. Не сме имали необходимост, защото вътре в рамките на работната група имаше представили на администрации, на неправителствени организации.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – „Ай ти“-та има ли в Министерски съвет?

СВИДЕТЕЛКАТА – Разбира се. Има дирекция.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Тя има ли капацитета да изготви тази задача според вас?

СВИДЕТЕЛКАТА – Техническото задание, според мен да, защото в устройствения правилник има такива функции. Но аз съм юрист все пак. Според мен, а и не сме имали необходимост.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Възлагани ли са подобни функции на вашия отдел за други подобни задачи?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Каква е процедурата?

СВИДЕТЕЛКАТА – Процедурата е в рамките на тази работна група. И аз пак повтарям като зам.-ръководител на групата или ръководителя, има правомощията да кани външни експерти или вътре от администрацията, което се случи на практика след като се предприеха мерки от страна на ръководството към М. Х. и В. С.. Респективно след това направихме специална работна група. Поканихме всички „ай ти“-та от администрациите, които са заинтересовани и вече разделът е факт.

ПРАВЕН СЪВЕТНИК Д. – За Г. П. има ли решение на работната група да бъде канен?

СВИДЕТЕЛКАТА – Няма решение. Той беше представен отново на работната

група, като нашия „ай ти“. Като човекът, който ще разпише техническата спецификация. Самият Г. П., има го в запис от работната група, се представи като такъв.

АДВ. Р. – Госпожо А. казахте, че сте била зам.-ръководител на междуведомствената работна група, в това ви качество вие изпращахте ли на електронна поща информация на Г. П.?

СВИДЕТЕЛКАТА – В качеството на държавен експерт разбира се, че имам имейли. На Г. П. по спомен би трябвало да съм прасчала.

АДВ. Р. – Има ли образувано дисциплинарно производство срещу вас затова, че сте изпратили на Г. П. информация?

СВИДЕТЕЛКАТА – Няма как да има. Н. да проследим какви информации съм прасчала. Не мога да кажа така. Това е преди 1 година. Не е относимо.

АДВ. Р. – Вие в качеството Ви на зам.-председател на междуведомствената работна група, уведомихте ли главния секретар за участие на външно лице в тази междуведомствена работна група?

СВИДЕТЕЛКАТА – Да, разбира се. Нееднократно и дори няколко пъти казвах на М. Х. в един свободен разговор, дори не между служител в йерархична подчиненост, че лицето Г. П. е без договор в администрацията и че това ще създаде проблеми в администрацията. Но М. Х. продължи и каза: „...Не ме интересува, зад мен е главния секретар и аз продължавам да си изпълнявам задачата.“

АДВ. Р. – Обективирахте ли го в писмена форма това ваше твърдение или е било само в устен разговор?

СВИДЕТЕЛКАТА – Нямахме метод и стил на работа в отдела за да си пишем между служители или с началник-отдел. Разбира се, че имаме имейли, но това не е било начина и подхода на докладни записки. Устно си комуникирахме.

АДВ.Р. – Има ли лица извън заповедта за междуведомствената работна група, които да са взимали участие в нейната работа и беше ли уведомен главния секретар за това?

СВИДЕТЕЛКАТА – Да, разбира се и не само това. Главния секретар присъстваше също, когато си пожелае на тези работни групи без да е член. Не знам дали е предмет, но тя също диктуваше какъв раздел да се разпише. Към това също имах огромно напрежение, защото трябваше да преработвам всички раздели, въпреки моята воля и т.н. но това е за г-жа Х. в момента.

АДВ.Р. – За г-жа К. говоря.

СВИДЕТЕЛКАТА – А. вие не уточнявате. Ние сменихме много главни секретари. Аз се връщам във времето, в което работим с М. Х..

АДВ.Р. – Уведомихте ли г-жа К. за участие на външни лица в рамката на междуведомствената работна група?

СВИДЕТЕЛКАТА – По мои спомени, да.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Коя е госпожа К.?

СВИДЕТЕЛКАТА – Сегашният главен секретар.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – От кога е главен секретар?

СВИДЕТЕЛКАТА – От 09-ти или 10.04.2024 година. Нееднократно съм уведомявала за вмешателството, което имаше към мен и г-жа К. и лично председателя на работната група.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Устно или писмено?

СВИДЕТЕЛКАТА – Нямам спомен. Вероятно е било по-скоро устно. Но в деловодната система, която е видна в системата на Министерски съвет, съм изразявала писмено становище, че отказвам да подписвам неверни твърдения. В деловодната система има следи, че съм отказвала да подписвам неверни твърдения. Налагаше ми се постоянно да прикривам факти. Да твърдя неверни неща, особено по отговори на парламентарни питання. И от тук стана големият конфликт с мен, който по-късно вече ми се отрази и на работното място и на психическото и физическото състояние, ако щете.

АДВ.Р. – В писмените сведения г-жо А. сочите, че сте правила опит да уведомите г-жа К., но никой не ви е обърнал внимание, сега перифразирам и кое от написаното или от казаното е вярно?

СВИДЕТЕЛКАТА – Всичко е вярно, защото писмените обяснения, които вие сте прочела, са дадени в някаква дата през юни или май, не помня точно, все пак е една година е, по-късно вече съм имала други контакти.

АДВ.Р. – Знаели към днешна дата в администрацията на Министерски съвет да е постъпвало искане от Г. П., за заплащане и заплатено ли му е?

СВИДЕТЕЛКАТА – По отношение на счетоводната дейност.....

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – През вас минавали ли са документи за плащане?

СВИДЕТЕЛКАТА – През мен мина и подготвих по разпореждане мотивирано предложение за заплащане на Г. П., но тъй като нямаше 3 оферти, които да се приложат, а беше единствено офертата за 10 000 (по памет пак) за Г. П., който следваше да направи срещите с администрациите и тогава казах на М. Х., (има го и писмено това) че следват две оферти и тя веднага след 1 час имаше офертата на Т. пак по спомен. Каза: „...Д., аз се оправям.“

АДВ.Р. – След прекратяване на служебното правоотношение на доверителката ми, известно ли ви е да е постъпило искане в администрацията на Министерски съвет, за заплащане?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не. Не ми е известно.

АДВ.Р. – Известно ли Ви е за сключен договор между администрацията на Министерски съвет и Информационно обслужване към настоящия момент?

СВИДЕТЕЛКАТА – Само устно съм чула. Не съм го виждала, тъй като от вчера съм на работа след продължителен отпуск поради болест. Шест месеца бях в отпуск по болест.

АДВ.Р. – Познавате ли се с г-жа К. П.?

СВИДЕТЕЛКАТА – Депутатът К. П.?

АДВ.Р. – Сега не знам дали е депутат, да.

СВИДЕТЕЛКАТА – Да.

АДВ.Р. – По какъв повод се познавате? Работили ли сте заедно и къде сте работили?

СВИДЕТЕЛКАТА – Била съм официален член на работна група за изработване на законопроект за защита от домашно насилие, а г-жа К. П. беше съветник на министъра на правосъдието, който беше председател на групата.

АДВ.Р. – Поддържахте ли връзка с г-жа П. и след преместването Ви в този

отдел?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не. До момента, в който бях жестоко обидена, но това е предмет на друго дело от В. С. пред К. П. и други колеги в нейния кабинет.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Какво каза, за да ви обиди?

СВИДЕТЕЛКАТА – „...Вие ли сте това лице, което много разбира от домашното насилие? След това ме нарекоха, че няма какво да се вземе от мен като експертиза и т.н.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Обиждали са ви на експерт?

СВИДЕТЕЛКАТА – Точно така.

АДВ.Р. – Вие ли предоставихте информация на К. П. за провежданите заседания на междуведомствената работна група и участието на Г. П.?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не, защото с г-жа П. не съм общувала тогава. Това беше една инцидентна среща и тя беше по повод това, че не се отпочваше работа за създаване на звеното, а аз бях единствения човек в Министерски съвет, който участваше в темата за домашно насилие по законопроекта.

АДВ.Р. – Спомняте ли си Вие ли ръководехте заседанието на междуведомствената работна група на 26.04.2024 година и Г. П. присъстваше ли на това заседание?

СВИДЕТЕЛКАТА – Това е заседанието, в което Г. П. представи бизнес процесите си и се представи като нашия „ай ти“, аз и Г. Н..

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Свидетелят, който беше днес в съдебното заседание или друг Г. Н.?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не този. Г. Н. в момента е съдия в Апелативния съд, тогава бивш зам.-министър на правосъдието, който беше председател на работната група.

АДВ.Р. – Говоря за отсъствие на председателя Г. Н. в качеството му на зам.-министър на правосъдието?

СВИДЕТЕЛКАТА – Нямам спомен на 26.04. Трябва да отворим записите, но според мен е бил. Не, не беше там. Беше там.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – Има протокол?

СВИДЕТЕЛКАТА – Всичко записваме на аудио записи и Вие може да ги чуете.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – Това е неотнормо. Присъствието или неприсъствието на председателя на работната работната група, какво ще докаже?

СВИДЕТЕЛКАТА – Присъствал е, сигурна съм.

АДВ.Р. – Председателя на междуведомствената работна група, изразявал ли е устно или писмено възражение срещу участието на М. Х. в заседанието на работната група, известно ли ви е?

СВИДЕТЕЛКАТА – Известно ми е, че Г. Н. също не беше добре възприел подхода и на В. С. и на М. Х. да присъства на тези заседания. Нееднократно съм го уведомявала за това, но той е политическо лице и отговора беше: „...А. политика. Оправяйте се.“

АДВ.Р. – Под клетва сте г-жо А., знаете нали?

СВИДЕТЕЛКАТА – Разбира се.

Страните(поотделно): Нямаме въпроси.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетелката и я освободи от съдебната зала.

В залата се въведе свидетелката. СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към СЧЕТАНЕ самоличността ѝ по представена от нея лична карта:

Н. Р. Ш.–П., [ЕГН], неосъждана, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетелката за наказателната отговорност, съгласно чл.290, ал.1 от НК, същата обеща да даде верни показания и да говори истината. СЪДЪТ ВЪРНА личната карта на свидетелката.

РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛКАТА Н. Р. Ш. – П.:

Познавам М.. Първия път когато съм я виждала беше в рамките на контакта, който имахме като Български център за нестопанско право с оперативна програма „Добро управление“ и тогава бяхме членове на подкомитета на оперативна програма „Добро управление“. Г-жа М. Х. беше един от експертите в оперативната програма. Тогава подкомитетът създаде работна група с неправителствени организации, за да дискутираме няколко мерки в рамките на оперативна програма, които са за насърчаване на гражданското участие.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – В рамките на тази ваша съвместна дейност как си общувахте с М.?

СВИДЕТЕЛКАТА - Това беше първата ни среща. След това се виждахме в Съвета за развитие на гражданското общество. В рамките на този съвет се виждахме. Аз съм член. Добре си общувахме като цяло ако трябва да се дават някакви оценки. С г-жа Х. общувахме основно по имейл и на живи срещи като ни канеше на заседанията в Министерски съвет. Беше доста активна. Понеже 3 години сме в съвета, ние сменихме 4 председателя.

ВЪПРОС НА СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИКА – М. най-активната ли беше?

СВИДЕТЕЛКАТА - От страна на експертите мога да кажа, да. Тя беше най-активна. Имахме много на брой срещи. Самият съвет се свиква от председателя, който е вицепремиер, определен от Министерски съвет и те обикновено трудно стигат до време, в което да ни свикат. Общо взето, г-жа Х. и екипът поеха инициатива да се виждаме и да се опитваме на чисто експертно ниво някак си да ги придвижваме. Например да изработваме общи становища, когато има нормативен акт, който касае гражданската организация. Това, което също направи по това време отдела, за първи път събраха информация през другите министерства за публичното финансиране за неправителствени организации. За първи път ние успяхме да видим цялата картина. По другите, по които работехме, имаше 3 работни групи как да стартираме изработване на процеса на стратегиите за развитие на гражданското общество, се консултирахме, но не стигнахме до решение. Не е участвала само тя от нейния отдел. Имаше и други хора. г-жа А. съм я виждала на някои от срещите и не мога да се сетя името на едно момиче с черна коса. Н. П. също. Не мога да кажа какви са били отношенията между М. и другите служители. То беше в много работен порядък и не мога да кажа, всички вземаха участие в срещите. Активни бяха.

АДВ.Р. – След освобождаването на г-жа Х., заседание на този съвет провеждан ли е? Провеждани ли са заседанията?

СВИДЕТЕЛКАТА – Аз лично не мога да си спомня, но отвън колегата ми припомни, мисля че май месец все пак е имало едно заседание, на което аз не съм била. Колегатата ми З. е бил. Но след това беше в застои до сега, когато

онзи ден, без да ни питат, обявиха процедурата за избор на нови членове. Аз мисля, че беше редно да ни питат.

АДВ.Р. – Какви са ви впечатленията от М. Х., конфликтна личност ли е?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не. Доста оперативна. Води професионално разговорите. На нас ни е ясно, че някои неща зависят от експертите, а други от ресорните вицепремиери.

ПРАВЕН СЪВЕТНИК Д. – Само да уточните, че говорите за Съвета за развитие на гражданското общество, а не за „домашното насилие“ нали? Защото това е съвсем друга сфера.

СВИДЕТЕЛКАТА – Да.

Страните(поотделно): Нямаме въпроси.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетелката и я освободи от съдебната зала.

СТРАНИТЕ(поотделно) – Нямаме повече доказателствени искания.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените писмени доказателства по делото.

СЪДЪТ, като счете делото за изяснено от фактическа страна,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ.Р. - Моля да уважите жалбата. Считам, че заповедта е издадена при липса на материалноправни основания, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. Подробни съображения ще изложа в писмени бележки в определен от съда срок. Претендираме съгласно списък по чл.80 от ГПК, който представям.

ДЪРЖАВЕН ЕКСПЕРТЪТ М. – Да се отхвърли жалбата. Нямам да претендираме юрисконсултско възнаграждение. Става въпрос за бивш колега. Оспорваме жалбата и претенцията за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Моля да потвърдите заповедта. Ще представим писмени бележки.

ПРАВЕН СЪВЕТНИК Д. – Поддържам казаното от колегата.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните 10 дневен срок за представяне на писмени бележки по делото.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12.38 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: